

[Miljøministeren]

af Barsebäcks nære placering ved vor hovedstad.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg har ikke mange bemærkninger til debatten.

Jeg kan sige til hr. Waldorff, at det, jeg var inde på i mit første indlæg, var, at der faktisk i øjeblikket er tvivl om definitionen på det værst tænkelige uheld. De amerikanske data, som jeg henviste til, vil komme inden for en 12-18 måneder.

Ministeren kom, synes jeg, med nogle rolige og velafvejede bemærkninger om de farer, der truer et storbysamfund. København er et storbysamfund, og vi er nu klar over, at der er adskillige farer – blandt hvilke Barsebäck måske endda er den mindste – der truer et sådant bysamfund. Jeg vil gerne sige til venstrefløjen herinde, som udtaler sig meget stærkt om disse ting, at en af de største farer, der truer et sådant samfund, er, at der kommer signaler til en evakuering, en masseflugt af mennesker ud af denne by, for uheld – det viser erfaringerne fra krige – skal være meget store og truende, før de er farligere end en ukontrolleret masseflugt ud af en by.

Jeg vil også gerne rejse spørgsmålet – ikke med henblik på en diskussion om dette nu, vi kan vende tilbage til det i miljøudvalget en anden gang – hvor alvorlig situationen skal være, før vi skal lade være med at lade dette bysamfund fungere. Vi kan sammenligne London og de tyske storbyer under krigen. Det er det rimeligt at gøre med henblik på visse situationer. I England skete der det, at man lod London fungere. De anarkistiske englændere gik ikke i kældrene, men reddede deres bysamfund ved at være på loftet og tage, mens de lydige tyskere gik i beskyttelsesrum. Deres byer brændte ned. Det afhænger meget af situationen, hvad man skal gøre. Vi skal passe på ikke herfra at udtale os på en sådan måde, at et signal medfører en ukontrollabel masseflugt ud af dette bysamfund, hvorunder mennesker tramper hinanden ned, og hvorunder syge og svage overflødigt omkommer. Det er den ene risiko. Den anden er naturligvis, at vi ikke har en kontrolleret evakueringsplan, hvis de værste ulykker – og her tænker jeg ikke på Barsebäck væsentligst – forekommer.

Nu er dette jo ikke en energidebat, men ministeren kom med et par energibemærkninger til sidst, nemlig om atomkraft. Jeg vil gerne som medlem af miljøudvalget, men også i bredere forstand, udtrykke min undren over den måde, vi kalkulerer energipriser på i Danmark. Det er vedtaget i et andet udvalg af nogle undergrupper i dette udvalg, at naturgas er alt for fint og dyrt et produkt til at bruge i kraftværker. Det er måske rigtigt set ud fra én økonomisk betragtning, men spørgsmålet er, hvis vi regner miljøomkostningerne med, om kul egentlig ikke er en langt dyrere energikilde at bruge på lang sigt end f.eks. naturgas og i hvert fald atomkraft. Jeg er glad for, at ministeren ikke med sine bemærkninger afskar atomkraft. Jeg tror ganske enkelt, vi bliver nødt til at træffe beslutning om indførelse af atomkraft, hvis dette samfund op igennem 1990'erne og i næste århundrede skal undgå nød, tilbageslag, afsavn, sådan som vi fik en lille forsmag på det nogle steder i landet i denne vinter, hvor jeg havde den oplevelse, at folk frøs. Det er dog også en omkostning, hvis det medfører sygdom og undergravelse af helbred og andet.

Det var de bemærkninger, jeg havde. Jeg har med vilje ikke stillet ministeren nogen spørgsmål, for jeg tror egentlig, at vi er enige om det, jeg har sagt her.

Formanden:

Jeg er enig i, at forhandlingen drejer sig om en redegørelse om Barsebäckværket. Det er ikke en generel energipolitisk diskussion, og jeg beder om, at ingen forsøger at gøre den til det.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.48

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Tørnæs (V):

Jeg vil gerne først sige tak til ministeren for et afbalanceret indlæg og tak for de svar, jeg fik på i det mindste nogle af de spørgsmål, jeg havde stillet. Jeg måtte forstå svare-